

paa, at dette Tilbud er billigere, blive vi narrede, thi naar Storindustrien fra Udlandet er naaet til gennem et Underbud et Aar eller nogle Aar efter hinanden at faa opretholdt den Tilstand, at den danske Stat eller de industridrivende i Danmark ikke komme til at bygge Lokomotiver, saa vil denne udenlandske Storindustri bag efter beregne sig en saa meget højere Pris, at den danske Stat i Overprisen kommer til at betale tilbage fuldt ud, hvad de udenlandske Industrigræne tidligere for at kvæle Industrien her i Landet have sat til ved at levere Lokomotiverne billigere, end de egentlig kunne fremstilles. Derfor tror jeg, at naar vi først ere komne i Gang med at bygge Lokomotiver her i Landet, saa at de udenlandske Firmaer virkelig se, at de komme til at staa overfor en reel Konkurrence her i Landet, skal det nok vise sig, at de danske Firmaer kunne bygge Lokomotiver lige saa billigt som de udenlandske. Jeg tror, at naar man ser nærmere paa disse Forhold, vil man blive ganske klar over, at Ændringsforslaget intet som helst har med Protektionisme at gøre. Det er aldeles ikke nødvendigt, at den danske Stat skal betale mere for at faa Lokomotiverne lavede af danske industridrivende, end den betaler til udenlandske industridrivende. Derfor anbefaler jeg i høj Grad Forslaget om, at vi komme til at bygge Lokomotiverne herhjemme.

Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) tvinger mig til at gøre en enkelt Bemærkning om Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 om Funder-Bramminge-Banen. Thi hvis jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, sagde han, at Ændringsforslaget om nu at forhøje Summen til Funder-Bramminge-Banen med 50,000 Kr. hilste han med særlig Glæde, fordi det hvilede paa den Forudsætning, at Køge-Vigerslev-Banen kom til at vige for Funder-Bramminge-Banen. Jeg maa bede den ærede Ordfører om enten at oplyse mig om, at jeg har misforstaaet ham, eller at berigtige denne Udtalelse. Thi vi ere sikkert mange, som kun kunne stemme for denne Bevilling til Funder-Bramminge-Banen netop ud fra den Forudsætning, at den ikke paa nogen Maade kommer paa tværs af Køge-Vigerslev-Banen, men er uden nogen Forbindelse med, hvilken Stilling Køge-Vigerslev-Banen kommer til at indtage i hele Planen om at bygge Jernbaner. Der har saa vidt mig bekendt ikke været nogen som helst Forhandling i Finansudvalget, end sige nogen som helst Vedtagelse om, at man kun kunde stemme for denne Bevilling til

Funder-Bramminge-Banen, naar man tillige gik ind paa den Forudsætning, at man ønskede, at Køge-Vigerslev-Banen skulde skydes ud i en fjern Fremtid. Det er ikke min Forudsætning. Jeg kan kun stemme for de 50,000 Kr. til Funder-Bramminge-Banen under den stik modsatte Forudsætning, nemlig at der ingen som helst Forbindelse er mellem denne Bevilling og den Plads, som Køge-Vigerslev-Banen i det hele skal have paa Planen.

Jeg skal endnu kun nævne, at jeg er Medforslagsstiller til Anmærkningen, som staaer under Nr. 109, og som gaar ud paa, at Ministeren bemyndiges til at nedsætte en Kommission til Udarbejdelse af Forslag vedrørende forskellige Forhold ved Privatbanerne, navnlig Personalets Forhandlingsret, Retsplejen, Avancements- og Lønforhold, hvortil skal bevilges 4,000 Kr. Dette er ogsaa et Forslag, som har været fremme tidligere, og jeg finder derfor ingen Anledning til at opholde mig ved det, men skal kun anbefale det i Henhold til tidligere førte Forhandlinger.

Wulff: Ogsaa jeg har kun nogle enkelte af Ændringsforslagene at opholde mig ved. Ændringsforslag Nr. 4 er stillet af et Mindretal og drejer sig om at forhøje Indtægtssiden af Budgettet med et Beløb, der nogenlunde svarer til de Summer, som Udgiftssiden er bleven forhøjet med til Fribefordring ved Rejser paa Statsbanerne. Det har vist sig, at det er ret store Beløb — det er 310,700 Kr. alene paa Kultusministeriets Budget —, og det forholder sig sikkert saaledes, at Opførelsen af disse Beløb paa Udgiftssiden af Budgettet vil forstyrre den Balance, som var til Stede ved Finanslovforslagets Forelæggelse, og som det syntes, at Finansministeren lagde Vægt paa. Imidlertid har det vist sig, at der ikke fra Regeringens Side er noget Ønske om at gaa den af Forslagsstillerne foreslaaede Vej og skabe Balance paa ny ved en ganske formel Handling, nemlig ved at forhøje Indtægtssiden med det samme Beløb, som Udgiftssiden er forhøjet med, og det har da ikke forekommet mig, at der for mig var nogen Anledning til at slutte mig til Forslaget, naar ikke Regeringen, som dog har Ledelsen og Ansvar for Finanspolitikken, ser nogen Vanskelighed i, at Balancen paa den Maade bliver forstyrret med ca. 350,000 Kr. Det er maaske heller ikke saa underligt. Der er jo kommet adskilligt til af Udgifter, som yderligere have forandret Balancen, og der er neppe nogen synderlig Grund til at gøre